

သက်သက်စုံ

မှော်နန်းတော်နှင့်

ဓဏ္ဍာပင်းသမီး

မှော်နန်းတော်နှင့် စက္ကာဌာမင်းသမီး
(အပိုင်း-၁)

မှီ န်ပျပျအလင်းရောင် ... ရွှေအိုရောင် ခန်းစီလိုက်ကာ အနောက်
တွင် မြင်ရသော အရိပ်။ ဘဒ္ဒါရင်ထဲတွင် မီးဟု နုံးဟု နုံး တောက်နေ
သော်လဲ ရင်ထဲမှ အပူကို ထိန်းချုပ်ကာ အိပ်ခန်းဆောင်အနံ့ ငြိမ်းနေ
သော ဆီမီးများအား ထွန်းညှိလိုက်သည် ။ ထို့နောက် အရှင်နှင့် ထိုမိန်း
ကလေး ကိုယ်လက်သန့်စင်ရန် ချိုးတော်ရေကို စပ်ရသည် ။ သလွန်
တော်ထက်မှ ဖြူဝင်းသွယ်လျသော ခြေအစုံဦးစွာ ဆင်းလာသည် ။ ထို
မိန်းကလေးမှာ ဘဒ္ဒါစပ်ပေးထားသော ရေစိမ်ကန်တွင် အချိန်အတော်
ကြာ ရေစိမ်ပြီးနောက် ...

"ဝတ်ရုံလွှာ ယူခဲ့ချေ"

မပျော့ပြောင်း မခက်ထန်သော သူမ၏ ရှုတတအသံ။ အရှင်ကတော့
ပြောဖူးသည် ။ သူမ၏ အသံမှာ ညှို့ဓာတ် ပါသည် တဲ့ လေ။

"ယူလာပါပြီ သခင်မ"

မိဖုရားခေါင်ကြီးပင် အခွင့်အရေးမရသော ဘုရင်အိပ်ခန်းဆောင်
တွင် ပြုစုပေးရသော တစ်ဦးတည်းသော မိန်းကလေး ဖြစ်သောကြောင့်
ကျွန်ယုံတော်များ အပေါ်တွင် သူမ၏ အာဏာမှာ ကြီးသည် ။ ဘဒ္ဒါသည်

သိုးပဝါဖြင့် အရှင်ခန္ဓာကိုယ်မှ ရေများအား စင်အောင် သုတ်ပေးပြီးနောက် နဂါးစိမ်း ညအိပ်ဝတ်ရုံလွှာအား ခြုံပေးလိုက်သည်။ ။ ထိုမိန်းကလေးကိုတော့ ကျွန်ယုံတော်များမှ ပန်းပေါင်းဆီများ လိမ်းကျံ ပေးနေသည်။ ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ပန်း၁၀မျိုးဖြင့် ရေချိုးခဲ့ရသောကြောင့် သူမ ကိုယ်သင်းနံ့မှာ အလွန်မွှေးသည်။ ။

အရှင်ကတော့ ပြောဖူးသည်။ ။ ထိုမိန်းကလေး၏ ကိုယ်သင်းနံ့က သူ့စိတ်ကို လန်းဆန်း တက်ကြွစေသည် တဲ့။ ။

အရှင်သလွန်ထက်တွင် အိပ်ပျော်နေသော ထိုမိန်းကလေးကို ကြည့်ရင်း သဒ္ဒါစိတ်ထဲတွင် မုန်းတီးမိသည်။ ။

မိဖုရားခေါင်ကြီး၊ တောင်နန်းစံ မြောက်နန်းစံနှင့် တခြားမိဖုရားငယ်တွေ ထက်ပင် မုန်းသည်။ ။

ဘဒ္ဒါသည် မှ င်သွေးနေရင်း ပုရပိုက်တစ်ခုကို စိတ်ဝင်တစား ဖတ်နေသော အရှင်အား ခိုးကြည့်နေမိသည်။ ။ နန်းတော် တစ်ခုလုံး အရှင်ခွင့်ပြုမိန့် မရပဲ မည်သူမျှ မော်မကြည့်ရဲသော်လဲ ဘဒ္ဒါမှာ တော့ သူများ ထက်သာသော အခွင့်အရေး များ စွာရထားသည်။ ။ ထို့ကြောင့် လဲ ထိုမိန်းကလေးအား မနာလိုဖြစ်နေသော စိတ်ကို လျှော့ချလိုက်သည်။ ။ ဘဒ္ဒါသာလျှင် အရှင်ဘေးမှာ အချိန်အများ ဆုံး ခစားရသောသူ။ အရှင်နှင့် အရင်းနှီးဆုံး သူမဟုတ်ပါလား။ မနက်မိုးသောက် အာရုဏ် တက်ခါနီးတွင် ထိုမိန်းကလေးမှာ မြင်းရထားလုံးဖြင့် နန်းပြင်သို့ ပြန်သွားသည်။ ။

သက်တော် ၂၆၊ နန်းသက်၁၀နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော ဧကရာဇ်မင်းမှာ ဗဟို နန်းတော်နှင့် တိုင်းပြည် တစ်ခုလုံးသာမက လက်အောက်ခံ တိုင်းပြည်ငယ်များကိုပင် ကောင်းစွာ ထိန်းချုပ်နိုင်သည်။ ။ ရုပ်အဆင်း၊ ကိုယ်ယောင် ကိုယ်ဝါ တောက်ပရုံသာမက၊ မင်းတစ်ပါး တတ်သင့် တတ်အပ်

အတတ်ပညာများကို တစ်ဖက်ကမ်းခက် တတ်မြောက်ကာ၊ ထူးချွန် ထက်မြတ်သော ဘုရင်ဖြစ်လေသောကြောင့် သတင်းမှာ ကျော်ဇော သည် ။

သူ၏ စိတ်ဓာတ်မှာ တော့ နားလည်ရခက်သည် ။ ဘုရင်တစ်ပါးရဲ့ စိတ်ကို မည်သူမျှ မခန့်မှန်းဝံ့သော်လဲ ဘဒ္ဒါမှာ တော့ မကြာခန ဆိုသလို ခန့်မှန်းနေမိသည် ။

လွန်ခဲ့သော ၁၅နှစ်လောက်က အရှင်နှင့် ဘဒ္ဒါစတွေ့ခဲ့ပုံကို ပြန်တွေးမိသည် ။ ဘဒ္ဒါ မိခင်မှာ နှစ်၁၀၀ ဝံပုလွေမျိုးနွယ်ဖြစ်ပြီး ဖခင်မှာ တော့ မုဆိုးဖြစ်သည် ။ ရန်သူဖြစ်သော မုဆိုးကို ချစ်ကြိုက် ပေါင်းသင်းခဲ့သောကြောင့် မျိုးနွယ်စု၏ ပစ်ပယ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသော မိခင်မှာ လင်ယောက်ျားနှင့် သမီးကို လက်ဆွဲကာ စက္ကာဌာ တောထဲတွင် အခြေချ နေထိုင်ခဲ့သည် ။

စက္ကာဌာတော ...

ငယ်စဉ်ထဲက ကြီးပြင်းလာရသော စက္ကာဌာကို ဘဒ္ဒါ သံယောဇဉ်ကြီးသည် ။ မနက်မိုးလင်း မျက်လုံး မဖွင့်ရသေးခင် နားထဲတွင် ငှက်တေးဆိုသံ ဦးစွာကြားရသည် ။ ငှက်တေး ဆိုသံများ ဖြင့် နိုးထရသော မနက်ခင်းတိုင်းဟာ ဘဒ္ဒါအတွက် ပြည့်စုံလွန်းသည် ။ အမာ (အမေ) ပြင်ပေးတဲ့ မနက်စာ ဂျီခြောက် ကြော်လေးစားပြီး အဘ(အဖေ)နှင့် အမဲလိုက် ရသည် မှာ လဲ ပျော်စရာ ကောင်းသည် ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက အဘနှင့် အတူ တောပစ် ထွက်ခဲ့သည် မို့ စက္ကာဌာတောကို နံ့နံ့စပ်ကျွမ်းကျင်သည် ။ အဘနှင့် အမြဲ အမဲလိုက် ထွက်သော်လဲ မိန်းကလေးဖြစ်၍ နူးညံ့တဲ့ စိတ်လေးတော့ ရှိသည် ။ အလွန်လှသော တောပန်းလေးတွေ တွေ့လျှင်လဲ ဘဒ္ဒါ ငေးကြည့်မိသည် ။ ခူးတော့ မခူးဖြစ်ခဲ့ပေ။ ဘဒ္ဒါ

အတွက် ပန်းဆိုတာ အလှကြည့်ရုံသာ။ ဘဒ္ဒါ ပန်လျှင်လဲ ဒီစက္ကဋ္ဌာ
တောထဲတွင် ဘဒ္ဒါကို ကြည့်မည့် လူလဲ မရှိပေ။ တစ်တောလုံးတွင် ဘဒ္ဒါ
တို့ မိသားစု သုံးယောက်သာ နေထိုင်သည် ။ မည်သည့် လူသားမှ စက္က
ဋ္ဌာ၏ တောတွင် မနေရဲကျပေ။ ဘာကြောင့် ဆိုတာတော့ ဘဒ္ဒါ မသိခဲ့ပေ
။ ဘဒ္ဒါ အသက်၁၀ကျော်တွင် မိခင်ဖြစ်သူမှ သက်တမ်းကုန်ကာ သေဆုံး
ခဲ့သည် ။

အမာ မသေခင် ဘဒ္ဒါအား ဝံပုလွေမျိုးနွယ်စု၏ ပညာတစ်ခုဖြစ်သော
မှော်ပညာတစ်ခုကို အမွေပေးခဲ့သည် ။ သို့သော် မသုံးရန် အတန်တန်
သတိပေးကာ ကတိ တောင်းခဲ့သည် ။ မသုံးစေချင်ပဲ ဘာကြောင့် ပေးခဲ့
မှန်း ဘဒ္ဒါ နားမလည်ခဲ့ပေ။ အမာ ဆုံးပြီး သိပ်မကြာပေ။ အဘပါ ဘဒ္ဒါ
ကို ခွဲခွာသွားသည် ။

ထိုနေ့ကို ဘဒ္ဒါမမေ့ ...

မိခင် ရက်လုပ်ပေးခဲ့သော သိုးမွေးဝတ်စုံ အသစ်လေးကို ဝတ်ထားရ
င်း အမာကို လွမ်းမိပြန်သည် ။ အမာမရှိတော့သည့် အိမ်လေးတွင် လဲ
တစ်ယောက်ထဲ မနေချင်သည် မို့ အဘနှင့် အတူ နေတိုင်းလိုလို
တောပစ် ထွက်ခဲ့သည် ။

ဆောင်းရာသီ အစဖြစ်၍ နေမွန်းတည့်ချိန်တောင် စက္ကဋ္ဌာတောမှာ
ချမ်းစိမ့်နေသည် ။ အဘမှာ ဒရယ် တစ်ကောင်နောက် လိုက်ရင်း ဘဒ္ဒါနှ
င့် ကွဲသွားသည် ။ တောလိုက်ချိန် လူကွဲသည် မှာ အဆန်းတော့ မဟုတ်
ပေ။ အရင်လဲ ကွဲနေကျ ညနေကျမှ သာ အိမ်တွင် ပြန်ဆုံသည် က များ
သည် ။ ထိုအချိန် ဘဒ္ဒါက အဘထက် သားကောင်များများ ရလျှင်ပျော်
သည် ။ အမာကို ကြွားရသည် မှာ လဲ အမောပင်။ ခုတော့လဲ သားအဖ နှ
စ်ယောက်သာ ရှိသော အိမ်လေးမှာ အမြဲလိုလို တိတ်ဆိတ် နေသည် ။

သားကောင် ရှာချင်စိတ်မရှိ၍ ရေတံခွန်အောက်တွင် ထိုင်ရင်းအမာကို ထိုင်လွမ်းနေမိသည်။ အစားစားချင်စိတ်လဲ မရှိ။ ဘေးတွင် ချထားသော ငှက်ပျောခိုင်မှာ တစ်လုံးမှ မလျော့ချေ။ နေစောင်းသော် လေးလံသော ခြေလှမ်းများ ဖြင့် အိမ်ပြန်ခဲ့သည်။

အရင်က တိတ်ဆိတ်နေသော တဲအိမ်တစ်ဝိုက်တွင် လူစိမ်းများ စွာ ကို အဝေးမှ လှမ်းမြင်လိုက်၍ ဘဒ္ဒါ ထိတ်လန့်သွားသည်။ ဘဒ္ဒါမှာ ကြောက်တတ်သူတော့ မဟုတ်ပေ။ အဘကို စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အမြန်ပြေး သွားခဲ့သည်။ အိမ်ထဲရောက်သော် အဘမှာ ဒဏ်ရာများ ဖြင့် လဲ နေသည်။

"ဘဒ္ဒါ ဘဒ္ဒါ သမီး ရောက်ပြီလား"

"အဘ အီးဟီး ဟီး အဘကို ဘယ်သူလုပ်တာလဲ သမီး ကိုပြော သမီး သူတို့ ကို သတ်မယ် နင်တို့ လား ငါ့အဘကို လုပ်တာ"

ဘဒ္ဒါသည် လက်ထဲတွင် ရှိသော လေးဖြင့် နီးစပ်ရာ လူများအား ချိန် လိုက်သည်။ မင်းသားကို ကာကွယ်ကြဆိုသည့် အသံများ ကြားလိုက်ရ ပြီး ဘဒ္ဒါနှင့် ရွယ်တူလောက်ရှိသော ကောင်လေး တစ်ယောက်ရှေ့တွင် ရဲမက်များမှာ ကာကွယ်ရန် ရပ်လိုက်ကြသည်။

"သမီးလေး ဘဒ္ဒါ အဘပြောတာ နားထောင် သမီးမှားမယ်"

အဘမှာ ဘဒ္ဒါအား စိုးရိမ်တကြီး လှမ်းတား လိုက်သည်။ အမှန် တော့ အဘသည် တောပစ်အမဲလိုက် ထွက်လာသော မင်းသားဆိုသူ အား ကယ်တင်ရင်း ကျားဆိုး ကိုက်ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သေခါအံ့ ဆဲ အဘအား ဆေးကုရန် သူတို့ နန်းတော်သို့ ခေါ်သွားမည်ဟု ပြော သော်လဲ ဘဒ္ဒါအား တောထဲတွင် တစ်ယောက်ထဲ စိတ်မချ၍ မလိုက် သွားချေ။ အဘဆုံးခါနီးတွင် ဘဒ္ဒါကို စက္ကဋ္ဌာ တောထဲမှ ခေါ်သွားပေးရ

န် မင်းသားနှင့် စစ်သူကြီးဆိုသူထံသို့ တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ဘဒ္ဒါကိုလဲ စက္ကဋ္ဌာ တောထဲမှ ထွက်ပြီး နန်းတော်သို့ လိုက်သွားရန် ကတိတောင်းသည်။ ဘဒ္ဒါ ကတိပေးမှ သာ အဘ နောက်ဆံမတင်းပဲ အသက်ထွက်ခဲ့သည်။ ။

အဘကို အမာနှင့် အတူ အိမ်အနောက်မှာ ပဲ မြေမြှုပ်ခဲ့သည်။ ။ အဲဒီအချိန်ကနေစပြီး ဘဒ္ဒါ စက္ကဋ္ဌာတောကို ကျောခိုင်းကာ နန်းတော်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ။ နန်းမြို့မှ မြင်မြင်သမျှဟာ ဘဒ္ဒါအတွက် ထူးဆန်းဖွယ်ရာ ဖြစ်သလို လူများမှာ လဲ ဘဒ္ဒါကို ထူးဆန်းသလို ကြည့်ကြသည်။ ။ နန်းတွင်းထဲ ရောက်သော် လူရိုင်းသာသာ ဘဒ္ဒါအား အထိန်းတော်များမှ သူတို့ နန်းဝတ်နန်းစားများ ဆင်ပေသည်။ ။ ဘဒ္ဒါကိုယ်တိုင်ကလဲ ထက်မြက်သူမို့ တခနအတွင်းမှာ ပဲ နန်းတော်ခလေ့နှင့် လိုက်လျော ညီထွေ နေနိုင်ခဲ့သည်။ ။

မွေးရာပါ ပါရမီဖြစ်သော နက္ခတ် ဗေဒင်ပညာနှင့် အဘ သင်ပေးခဲ့သော မုဆိုးပညာ တတ်မြောက်သော ဘဒ္ဒါသည် မင်းသားဆောင်တွင်သာ မင်းသားနှင့် အတူ အဖော်ပြုရင်း နေရသည်။ ။ တောထွက် အမဲလိုက်လဲ ဘဒ္ဒါ ပါသည်။ ။ မြင်းစီးထွက်လဲ ဘဒ္ဒါပါသည်။ ။

တဖြည်းဖြည်း အရွယ်ရောက်လာသော် ဘဒ္ဒါစိတ်တွင် မင်းသားအပေါ် တွယ်ငြိမိသည်။ ။ မင်းသား သက်တော်၁၈နှစ် နန်းအရိုက်အရာ ဆက်ခံပြီးဧကရာဇ် မင်းဖြစ်သည့် အချိန်တွင် ဘဒ္ဒါနှလုံးသား သည်းချေပျက်မတတ်ခံစားရသည်။ ။ မဟာစစ်သူကြီး၏ သမီးတော် ဖြစ်သူအား မဟာနာရီ မိဖုရားခေါင်ဘွဲ့ဖြင့် တင်မြှောက်ကာ တူယှဉ်တွဲ ဘိသိတ်သွန်းစဉ်ဝယ် အရှင်ရေပွက်ပမာ ဆူနေသော ဘဒ္ဒါရဲ့ နှလုံးသားကို မြင်ပါရဲ့လား ... အရှင်ဟာ တကယ်တော့ ထက်မြက် ပါးနပ်သူပါ။ ဘဒ္ဒါ ခံစားချ

က်ကို မြင်ပါလျက် မသိကျိုးနွံပြုသည် မှာ ဘဒ္ဒါအပေါ် ခံစားချက် တစ်စွန်းတစမျှ မရှိလေလို့ လား။ သို့သော် အရှင် နန်းတတ်ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် အစဉ်အဆက် နန်းမလေ့များအား ချိုးဖောက်ကာ ဘဒ္ဒါအား ကိုယ်ရေးဝန် ခန့်အပ်ခဲ့သည် ။

ကိုယ်ရေးဝန် ဆိုသည် မှာ ဘုရင်၏ ကိစ္စအဝဝများအား အသေးစိတ်မှတ်တမ်းတင် ဆောင်ရွက်ရသူ ဖြစ်သည် ။ မိန်းကလေး ခန့်အပ်၍ မရပေ။ မှူးမတ် နန်းရင်းဝန်များ ကန့်ကွက်သည် ကြားမှ အရှင်ဟာ ဘဒ္ဒါကိုသာ ခန့်အပ်ခဲ့သည် ။ ထိုအချိန်မှ စ၍ ဘဒ္ဒါဟာ အရှင်နှင့် အနီးစပ်ဆုံးသူ ဖြစ်ခဲ့သည် ။ အရှင်မင်္ဂလာ မျက်နှာသစ် တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းသည် မှ အစ ညစက်တော် ခေါ်သည့် အထိအ လုံးစုံအား ဘဒ္ဒါ ဆောင်ရွက် စီမံရသည် ။

"ဘဒ္ဒါ ... အနောက်ဆောင်မှာ ထူးခြားမှု ရှိလား"

"မိဖုရားခေါင်ကြီးက ညညဆို ကယောင်ကတမ်းတွေ ထထအော်နေတုံးပါပဲ အရှင် ... နန်းတွင်း သမားတော်တွေတော့ ဆက်တိုက် စောင့်ကြည့် ကုနေပါတယ်"

"ဘဒ္ဒါ ကျွန်ုပ် အနား လာခဲ့"

အရှင်ဧကရာဇ်မှာ မိဖုရားခေါင်ကိစ္စအား ခေါင်းထဲရှိပုံမရ မြေပုံတစ်ခုကို စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေသည် ။

"မြေပုံမှာ တစ်ခုခုထူးခြားတာ တွေ့လား"

ထိုမြေပုံအား ဘဒ္ဒါအရင်က တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးပေ။ သို့သော် မြေပုံအလယ် ဗဟိုတည့်တည့်တွင် ကြယ်နှစ်လုံးပါ အမှတ်အသား တစ်ခုမှာ ထူးခြားနေသည် ။

"အရှင် ဒီကြယ်နှစ်လုံးက"

"သင်က တကယ်ကို ဉာဏ်ထက်တယ် ဘဒ္ဒါ ... ဒီကြယ်နှစ်လုံးကို သင်က ကျွန်ုပ်ထက် ပိုသိမယ် ထင်တယ်"

"ပီယာ ကြယ်ညီနောင်"

"မှန်တယ် ဒီမြေပုံကို ကျွန်ုပ်တွေ့ခဲ့တာ မကြာသေးဘူး မြေပုံက တော့ နန်းတွင်း မြေပုံပဲ ထူးခြားတဲ့ ကြယ်အမှတ်အသား နေရာဟာ ဘယ်နေရာ ဖြစ်နိုင်မယ်လို့ သင်ထင်လဲ"

"နန်းတွင်းက ကျယ်ပြောတော့ ပြောရတော့ ခက်သား အရှင် ဒါပေမဲ့ မြေပုံ အနေအထားအရ ကြယ်အမှတ်က တောင်ဘက်မြို့ရိုး အနား တစ်ဝိုက်ဆိုတော့ စူယာခံတပ်နား ဖြစ်မယ်လို့ တော့ ဘဒ္ဒါထင်တယ်"

"ကျွန်ုပ်လဲ အဲဒီလို ထင်မိတယ် ဒါပေမဲ့ နန်းတွင်း မှတ်တမ်း စာတွေ အရ စူယာ ခံတပ် အနားတစ်ဝိုက်မှာ ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ခု မရှိဘူး ပီယာ ကြယ်ညီနောင် ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ လေးနက်တယ် အရမ်းအရေးကြီး တဲ့ လျှို့ဝှက်နေရာ တစ်ခုဖြစ်လိမ့်မယ် ဒီကိစ္စကို သင်နှင့် ကျွန်ုပ်ကလွဲ တခြားမည်သူစီမှ မပေါက်ကြားပါစေနဲ့ "

"စိတ်ချပါ အရှင် အဖနတ်ဘုရားကို တိုင်ပြီး သစ္စာဆိုပါတယ် ဘဒ္ဒါ အသက်ထက် လျှို့ဝှက်ချက်ကို စောင့်ထိန်းပါမယ်"

"ခုတလော စက္ကန္တာ တော အနီးက ရွာတွေမှာ လူအသေအပျောက် များ နေတယ်လို့ သတင်းရတယ် မကောင်းဆိုးဝါးတွေ ပြန်လည် နီးထ လာပြီလို့ လဲ ရွာသားတွေ ပြောနေကြတယ် ကျွန်ုပ်တစ်ရက်တော့ စက္ကန္တာ ဌာ ကို သွားရမယ် အခု ကျွန်ုပ် ပင်ပန်းနေပြီ စက်တော် မူတော့မယ်"

ဘဒ္ဒါသည် အရှင်ဝတ်ရုံလွှာအား လဲပေးလိုက်သည် ။ ထို့နောက် ခြေ

ဖဝါးများအား စပါးကြီးသည်ခြေဖြင့် ဖော်စပ်ထားသော ဆေးရည်လိမ်း
ကာ နှိပ်နယ်ပေး နေလိုက်သည် ။ အရှင်ခြေဖဝါးများမှာ ဘဒ္ဒါ
လက်ဖဝါးများ ထက်ပင် နူးညံ့လွန်းသည် ။ ဘဒ္ဒါမှာ အရှင်ခန္ဓာကိုယ်
အနှံ့မမြင်ဖူး မထိတွေ့ဖူးသည့် နေရာမရှိ သလောက်ပင်။ သို့သော် အရှင်
ကတော့ ဘဒ္ဒါအား မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ဟု မထင်၊ ကိုယ်ရေးဝန်အဖြစ်
သာ မြင်လေလားမသိ။ ဘဒ္ဒါကပဲ စွဲဆောင်မှု မရှိလေလို့ လား။ မြင့်မား
သော အရပ် ဖြူဝင်းသော အသားအရေ သွယ်လျသော မျက်နှာထက်
တွင် လုံးဝန်းသောနှာတံ၊ တောက်ပသောမျက်လုံး၊ ရွှေအိုရောင်ဆံနွယ်
ကွေးကွေးလေးတွေက ထူးခြားသည် ။ သူများ ထက် အနည်းငယ် ထူ
သော နှုတ်ခမ်း ရဲရဲလေးတွေကလည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိသည် ။

ဘဒ္ဒါက လှပတဲ့ မိန်းမပျိုတစ်ဦးပါ။ သို့သော် အနောက်နန်းဆိုင်မှာ
အပြိုင်အဆိုင် လှနေသော မိဖုရားများ ၊ နန်းအပြင်ဘက် မြိုင်ဂေဟာမှ
ပန်းသခင်မရဲ့ အလှတို့ နှင့် ယှဉ်လျှင်တော့ ဘဒ္ဒါအလှက မှေးမှိန် သွား
တော့သည် ။ မည်သို့ပေ ဆိုစေကာမူ ချစ်ရတဲ့ အရှင်အပါးခစား ထိတွေ့
ခွင့် ရနေသည် ကိုက ဘဒ္ဒါ ကံကောင်းသည် ။

ထိုစဉ် ကောင်းကင်မှ ရုတ်တရက် လှုပ်ရှား သွားသော ကြယ်တာရာ
များကို ကြည့်ရင်း ဘဒ္ဒါ ထိတ်လန့် သွားသည် ။ မကောင်းဆိုးဝါးများ အ
မှန်တကယ် နီးထ လာတော့မည်လား။
